

A létezés csodája

„Hol voltál, amikor a földnek alapot vetettem?
Mondd el, ha tudsz valami okosat!
Tudod-e, ki szabta meg annak méreteit,
vagy ki feszített ki fölötte mérőzsinórt?
Mire vannak erősítve oszlopai, vagy ki helyezte el
sarokkövét,
amikor együtt vigadoztak a hajnali csillagok,
és ujjongtak mind az istenfiak?
..Össze tudod-e kötni a Fiastyúk szálait?
A Kaszáscsillag köteleit meg tudod-e oldani?
Föl tudod-e költeni idejében az állat-öv csillagait?
Tudod-e vezeti a Nagy Medvét fiaival együtt?
Ismered-e az ég szabályait?
Talán te határoztad meg uralmát a földön?”
(Jób 38,4-33)

„Kezdetben teremtette Isten a mennyet és a földet.
A föld pedig kietlen és pusztta volt, a mélység fölött
sötétség volt, de Isten Lelke lebegett a vizek fölött.
Akkor ezt mondta Isten: Legyen világosság! És lett
világosság.
Látta Isten, hogy a világosság jó, elválasztotta tehát
Isten a világosságot a sötétségtől.
És elnevezte a világosságot nappalnak, a sötétséget
pedig éjszakának nevezte.” (1Móz 1,1-5)

Isten törvénye – a Tízparancsolat

- 1./ Én, az Úr vagyok a te Istened, aki kihoztalak Egyiptom földjéről, a rabszolgaság házából. Ne legyenek neked más isteneid.
- 2./ Ne csinálj magadnak bálványszobrokat, ne imádd és ne tiszteld azokat.
- 3./ Az Úrnak, a te Istenednek nevét hiába fel ne vedd.
- 4./ Megemlékezzél a nyugalom napjáról, hogy megszenteljed azt.
- 5./ Tiszteld atyádat és anyádat.
- 6./ Ne ölj.
- 7./ Ne törj házasságot.
- 8./ Ne lopj.
- 9./ Ne tanúskodj hamisan embertársad ellen.
- 10./ Ne kívánd azt, ami felebarátodé. Ne kívánd feleségét, se szolgáját, se szolgálóleányát és semmit, ami a te felebarátodé. (2Móz 20,2-17)

Mindennek megvan az ideje

„Megvan az ideje a születésnek,
és megvan az ideje a meghalásnak.
Megvan az ideje az ültetésnek,
és megvan az ideje az ültetvény kitépésének.
Megvan az ideje a rombolásnak,
és megvan az ideje az építésnek.
Megvan az ideje a sírásnak,
és megvan az ideje a nevetésnek.
Megvan az ideje a gyásznak,
és megvan az ideje a táncnak.
Megvan az ideje a kövek szétszórásának,
és megvan az ideje a kövek összerakásának.
Megvan az ideje az ölelésnek,
és megvan az ideje az öleléstől való
tartózkodásnak.
Megvan az ideje a hallgatásnak,
és megvan az ideje a beszédnek...” (Préd 3,2-7)

Bibliái idézetek

Romlás ellen

„Miért gerjedtél haragra és miért horgasztod le a fejed? Hiszen ha jól cselekszel, emelt fővel járhatsz. Ha pedig nem jól cselekszel, a bűn az ajtó előtt leselkedik és rád vágyódik, de te uralkodjál rajta!” (1Móz 4,6-7)

Az új kezdet

„Menjetek be a szoros kapun! Mert tágas az a kapu és széles az az út, amely a kárhozatba visz, és sokan vannak, akik azon járnak. Mert szoros az a kapu és keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik megtalálják azt.” (Mát 7,13-14)

„Mikor pedig Jézus felegyenesedett, és senkit sem látott az asszonyon kívül, így szólt hozzá: Hol vannak a vádlóid? Senki sem ítélte el téged? Ő így felelt: Senki, Uram. Jézus pedig ezt mondta neki: Én sem ítéllek el téged, menj el, és mostantól fogva többé ne vétkezz!” (Ján 8,10-11)

„Testvéreim, én magamról nem gondolom, hogy már elértem volna, de egyet teszek: ami hátam mögött van, elfelejtve, azoknak pedig, amik előttem vannak, nekidőlve, célegyenest igyekszem Isten mennyei elhívásának a Krisztus Jézusban adott jutalmáért.” (Fil 3,13-14)

Áldjad én lelkem az Urat

„Áldjad én lelkem az Urat, és egész bensőm az ő szent nevét! Áldjad én lelkem az Urat, és el ne feledkezzél semmi jótéteményéről!

Aki megbocsátja minden bűnödöt, meggyógyítja minden betegségedet, aki megváltja életedet a koporsótól, kegyelemmel és irgalommal koronáz meg téged. Aki jóval tölti be a te ékességedet, és megújul a te ifjúságod, mint a sasé...!” (Zsolt 103,1-5)

Mint a szép híves patakra

„Mint a szép híves patakra
A szarvas kívánkozik,
Lelkem úgy óhajt Uramra,
És hozzá fohászkodik,
Te hozzád, én Istenem
Szomjúhozik én lelkem:
Vajon színed elejibe
Mikor jutok, élő Isten?”
(Zsolt 42,2-3)

Bibliái idézetek

Elfáradnak az ifjak

„Elfáradnak az ifjak, és meglankadnak,
Megtántorodnak a legkülönbek is.
De akik az Úrban bíznak, erejük megújul,
Szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk:
Futnak, és nem lankadnak meg,
Járnak, és nem fáradnak el.”
(Ézs 40,30-31)

A szerelem

„De szép vagy, kedvesem,
De szép vagy!
Szemeid galambok fátyolod mögött,
Hajad olyan, mint a kecskenyáj,
Mely Gileád hegyéről hullámszik alá.
Két fogsorod olyan,
mint a megnyírott juhnyáj,
mely az úsztatóból jött fel:
mindegyiknek van ikerpárja,
nincs köztük hiányos.
Ajkad, mint a karmazsinfonál,
és bájos vagy, ha beszélsz;
Halántékdod, mint a gránátalmagerezd
a fátyolod mögött.
Nyakad olyan karcsú, amilyenek
Dávid tornya épült,
Ezer kerek pajzs függ rajta,
mind vitézek pajzsa.
Két melled, mint két őzike,
mint gazellapár,
mely lilomok közt legel.
Ha hűs szél támad,
és megnyúlnak az árnyak,
elmegyek a mirha-hegyre,
és a tömjénhalomra.
Mindened olyan szép, kedvesem,
semmi hibád nincsen!”
(Én Én 4,1-7)

„Kérve kérlek titeket,
Jeruzsálem lányai,
a gazellákra és a mező szarvasaira:
Ne keltsétek, ne ébresszétek föl
a szerelmet, amíg nem akarja!”
(Én Én 3,5)

A szőlő és a fügefa alatt

„Kardjaikból kapákat kovácsolnak,
lándzsáikból metszőkéseket.
Nép népre kardot többé nem emel,
hadakozást többé nem tanul.
Mindenki a saját szőlőjében
és fügefája alatt ülhet,
senki sem fenyegeti őket.” (Mik 4,3-4)

Bibliái idézetek

Derék asszony dicsérete

„Derék asszonyt kicsoda találhat?
Értéke sokkal drágább az igazgyöngynél.
Férje szívből bízik benne,
vagyonja el nem fogy.
Egész életén át
javát munkálja urának, nem kárát.
Szeres gyapjút és lent,
és jókedvűen dolgozik kezével.
Hasonló a kereskedők hajójához:
távolról is hoz eledelt.
Fölkel még éjjel, ételt ad háza népének,
és rendelkezést szolgálóinak.
Ha az a szándéka, mezőt vásárol,
keze munkájával szőlőt telepít.
Megkeményíti derekát, megfeszíti karjait.
Érzi, milyen hasznos tevékenysége,
éjjel sem alszik el mécsese.
Erő és méltóság árad róla,
és nevetve néz a holnap elé.
Szája bölcsességre nyílik,
és nyelve szeretetre tanít.
Ügyel háza népe dolgaira,
és nem kenyere a semmittevés.
Fölkelnek előtte fiai, és boldognak mondják,
férje pedig így dicséri:
Sok nő végez derék munkát,
de te felülmúlod mindegyiket.

Csalárd a báj, és hiábavaló a szépség,
de az Urat féltő asszony megérdemli a dicséretet!
Hadd élvezze munkája gyümölcsét,
dicsérjék tetteiért mindenhol!” (Péld 31,10-31)

Nem csüggedünk

„Ezért tehát, mivel ilyen szolgálatban állunk,
minthogy irgalmat nyertünk, nem csüggedünk el,
hanem elvetjük a szégyenletes titkos bűnöket. Nem
járunk ravaszságban, nem is hamisítjuk meg az Isten
igéjét, hanem az igazság nyílt hirdetésével ajánljuk
magunkat minden ember lelkiismeretének az Isten
előtt. Ha pedig nem elég világos a mi evangéliumunk,
csak azok számára nem világos, akik elvesznek.”
(2Kor 4,1-3)

Látomás az Emberfiáról

„Én János, a testvéretek és társatok Jézussal a
szervedésben, a királyságban és az állhatatosságban,
a Patmosz nevű szigeten voltam az Isten igéjéért és
Jézus bizonyágtételéért. Lélekben elragadtattam az
Úr napján, és hátam mögött hatalmas hangot
hallottam, mintha trombitáltak volna, amely azt
mondta: Amit láatsz, írd meg egy könyvben, és küldd el
a hét gyülekezetnek. Megfordultam, hogy lássam,
milyen hang szólt hozzám, és hét arany gyertyatartót
láttam, és közöttük az Emberfiához hasonlót. Hosszú
palástba volt öltözve, mellén aranyövvel körülövezve,
feje és haja fehér volt, mint a hófehér gyapjú. Szeme,
mint a tűz lángja, lába hasonló volt a kemencében izzó
aranyérchez. Hangja olyan, mint a sok vizek zúgása,
jobb kezében a hét bolygót tartotta. Szájából kétélű
éles kard jött ki, s tekintete olyan volt, mint amikor a
nap teljes erejével fénylik.” (Jel 1,9-16)

Bibliái idézetek

Az idők teljessége

„Úgy tetszett neki, hogy megismertesse velünk az ő akaratának titkát, amelyet kijelentett őbenne az idők teljességének arról a rendjéről, hogy Krisztusban egybefoglal mindeneket: azt is, ami a mennyben, azt is ami a földön van. Őbenne lettünk örököséivé is, mivel eleve elrendeltettünk erre, annak kijelentett akarata szerint, aki mindent saját akarata és elhatározása szerint cselekszik.” (Ef 1,9-11)

Az ég és a föld elmúlnak

„Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim soha el nem múlnak.” (Márk 13,31)

„Az Úr öl és elevenít,
sírba visz és felhoz onnét.
Az Úr tesz szegénnyé és gazdaggá,
megaláz és felmagasztal.
Fölemeli a porból a szűkölködőt
és kiemeli a szemétből a szegényt,
leülteti az előkelőkkel együtt,
és fő helyet juttat neki.
Mert az Úréi a föld oszlopai,
rájuk helyezte a földkerekséget.”
(1Sám 2,6-8)

A szeretet himnusza

„Ha emberek vagy angyalok nyelven szólok is, szeretet pedig nincs bennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom. És ha prófétálni is tudok, ha minden titkot ismerek is, és minden bölcsességnek birtokában vagyok, és ha teljes hitem van is, úgy hogy hegyeket mozdíthatok el, szeretet pedig nincs bennem: semmi vagyok. És ha szétosztom az egész vagyonomat, és testem tűzhalálra szánom, szeretet pedig nincs bennem: semmi hasznom abból.

A szeretet türelmes, jóságos; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel. Nem viselkedik bántóan, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a rosszat. Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal.

Mindent elfedez, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr. A szeretet soha el nem fogy. Amikor gyermek voltam, úgy szóltam, mint gyermek, úgy éreztem, mint gyermek, úgy gondolkoztam, mint gyermek; amikor pedig férfivá lettem, elhagytam a gyermeki dolgokat.

Most tükör által homályosan látunk, akkor pedig színről-szinre; most töredékes az ismeretem, akkor pedig úgy fogok ismerni, ahogyan engem is megismert Isten. Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet, e három; ezek közül pedig a legnagyobb a szeretet.” (1Kor 13,1-13)

Fehér ruhában

„Ezek után láttam: íme, nagy sokaság volt ott, amelyet megszámolni senki sem tudott, minden nemzetből és törzsből, népből és nyelvből; a trónus előtt és a Bárány előtt álltak, fehér ruhába öltözve, kezükben pedig pálmaágak. Hatalmas hangon kiáltottak: Az üdvösség a mi Istenünké, aki a trónuson ül, és a Bárányé! Az angyalok mind ott álltak a trónus körül, arcra borultak a trónus előtt, és imádták Istent eképpen: Ámen! Az áldás, a dicsőség és a bölcsesség, a hálaadás és a tisztesség, a hatalom és az erő a mi Istenünké, örökkön örökké. Ámen!” (Jel 7,9-12)

Bibliái idézetek

Ti pedig így imádkozzatok

„Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is; mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól; mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké! Ámen.” (Mát 6,9-13)

Az Úr adta, az Úr vette el

„...Még ez beszélt, amikor megérkezett a másik és így szólt: Fiaid és leányaid lakomáztak és borozgattak elsőszülött testvérük házában. De hirtelen nagy szél támadt a puszta felől, megrendítette a ház négy sarkát, az rászakadt a fiatalokra, és meghaltak. Csak én menekültem meg, hogy hírt adhassak neked. Jób ekkor fölállt, megszaggatta a köntösét és megnyírta a fejét. Azután a földre esve leborult és így szólt: Mezitelen jöttem ki anyám méhéből, mezitelen is megyek el. Az Úr adta, az Úr vette el. Áldott legyen az Úr neve! Még ebben a helyzetben sem vétkezett Jób és nem követett el megbotránkoztató dolgot Isten ellen.” (Jób 1,18-22)

Az ellenség szeretetéről

„Hallottátok, hogy megmondattok: szeresd felebarátodat és gyűlöld ellenségedet. Én pedig azt mondom nektek: Szeressétek ellenségeiteket és imádkozzatok azokért, akik üldöznek titeket, hogy legyetek mennyei Atyátoknak fiai, aki felhossa napját gonoszokra és jókra, és esőt ad az igazaknak és hamisaknak. Mert ha azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, mi a jutalmatok? Nem ugyanezt teszik-e a vámszedők is? És ha atyátok fiait köszöntitek, mennyivel tesztek többet másoknál? Nem ugyanezt teszik-e a pogányok is? Ti azért legyetek tökéletesek, mint ahogy mennyei Atyátok tökéletes.” (Mát 5,43-48)

A Lélek gyümölcsei

„A Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívedesség, jóság, hűség, szelidség, mértékletesség.” (Gal5,22)

Bibliái idézetek

Az ajtó előtt állok

„Ezt mondja az Ámen, a hű és igaz tanú, Isten teremtésének kezdete: Tudok a te dolgaidról, hogy nem vagy sem hideg, sem forró. Bárcsak hideg volnál vagy forró! Így mivel langyos vagy, és sem forró sem pedig hideg: kiköplek a számból. Mivel ezt mondod: Gazdag vagyok, meggazdagodtam és nincs szükségem semmire; de nem tudod, hogy te vagy a nyomorult, a szánalmas és a szegény, a vak és a mezítelen. Tanácsolom neked, végy tőlem tűzben próbált aranyat, hogy meggazdagodj és fehér ruhát, hogy felöltözz, és ne lássék szégyenletes mezítelenséged. Vegyél tőlem gyógyító irt, hogy bekend a szemed és láss. Akit én szeretek, megfeddem és megfenyítem: igyekezz tehát és térj meg! Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek - ha valaki meghallja az én szómat és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok, ő pedig énvelem.” (Jel 3,14-20)

Ha élünk, az Úrnak élünk

„Mert közülünk senki sem él önmagának, és senki sem hal meg önmagának; mert ha élünk, az Úrnak élünk, és ha meghalunk, az Úrnak halunk meg. Ezért akár élünk, akár meghalunk, az Úréi vagyunk.” (Róm 14,7-8)

A hitet megtartottam

„Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam. Végezetre eltétetett nekem az igazság koronája, amelyet megad nekem az Úr, az igaz bíró ama napon - de nem csak énnekem, hanem mindazoknak is, akik várva várják az ő megjelenését.” (2Tim 4,7)

Mindenkor az Úrral leszünk

„Nem szeretnénk, Atyámfiai, ha tudatlanok lennétek az elhunytak felől, és szomorognátok, mint a többiek, akiknek nincs reménységük. Mert amint felhangzik a riadó hangja, a főangyal szava és az Isten harsonája, maga az Úr fog alászállni a mennyből és először feltámadnak a Krisztusban elhunytak, azután mi, akik élünk, és megmaradunk velük együtt elragadtatunk felhőkön az Úr fogadására a levegőbe, és így mindenkor az Úrral leszünk. Vigasztaljátok tehát egymást ezekkel a beszédekkel.” (1Tessz 4,13-18)

Bibliái idézetek

Hogyan támadnak fel a halottak?

„Ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk. Ámde Krisztus feltámadt a halottak közül, mint az elhunytak zsongéja. Azt pedig állítom, testvéreim, hogy test és vér nem örökölheti Isten országát, a romlandóság nem örökli a romolhatatlanságot. Amikor pedig a halandó halhatatlanságba öltözik, akkor beteljesül, ami így van megírva: Teljes a diadal a halál fölött! Hol a te diadalod? Halál, hol a te fullánkod? Ezért, szeretett atyámfiaink, erősen álljatok, mozdíthatatlanul, buzgólkodván az Úrnak dolgában mindenkor, tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.” (1Kor 15,19-58)

Rorate

„Egek, harmatozzatok a magasból,
hulljon igazság a fellegekből!
Táruljon fel a föld és teremjen szabadságot,
sarjadjon igazság is vele!
Én, az Úr, teremtettem mindezt.” (Ézs 45,8)

A megtérés öröme

„Akkor kinyílnak a vakok szemei
és megnyílnak a süketek fülei.
Szökellni fog a sánta, mint a szarvas,
és ujjong a néma nyelve.
Mert víz fakad a pusztaságban,
és patakok erednek a kietlenben.
Tóvá lesz a délibáb,
és víz fakad a szomjú földön.
Ahol azelőtt sakálok tanyáztak,
ott nád és vizenövény terem!
Jól megépített útja lesz,
amelyet szent útnak hívnak.
Nem jár azon tisztátalan,
csak az Úr népe járhat rajta,
bolondok nem tévednek rá.
Nem lesz ott oroszlán,
nem megy rá ragadozó vad,
ilyen nem lesz található,
hanem a megváltottak járnak rajta.”
(Ézs 35,5-9)

Új nevünk fehér kövecskén

„Aki győz, annak enni adok az elrejtett mannából; adok neki fehér kövecskét is, és a kövecskére írva új nevet, amelyet senki sem tud, csak az, aki kapja.” (Jel 2,17)

Bibliái idézetek

Kenyér és bor

Melkisédek, Sálem királya kenyeret és bort vitt ki eléje, ő a Felséges Isten papja volt. Megáldotta őt és ezt mondta: „Áldott vagy Ábrám, a Felséges Isten előtt, aki a mennyet és a földet alkotta! És áldott a Felséges Isten, mert kezedbe adta ellenségeidet!” Ábrám pedig tizedet adott neki mindenből.
(1Móz 14,18-20)

Földi-égi táplálék

„Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem mindazzal is, ami az Úr szájából származik.”
(5Móz 8,3)

Nemzedékről nemzedékre

„Uram, te voltál nekünk hajlékunk nemzedékről nemzedékre. Mielőtt hegyek lettek, föld és a világ formáltatott, öröktől fogva mindörökké te vagy, ó Isten!

A halandót visszatéried a porba, és ezt mondogod: Térjete vissza, emberfiak! Mert ezer esztendő előtted annyi, mint a tegnapi nap, amely elmúlt, mint egy örváltásnyi idő éjjel.

Életünk ideje hetven esztendő, vagy ha feljebb, nyolcvan esztendő, és nagyobb részük hiábavaló fáradság, ami eltűnik, mintha repülnénk.

Taníts úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk! Fordulj hozzánk, Uram! Meddig késelek? Könyörülj szolgálaidon! Töltsd ránk kegyelmedet reggelenként, hogy vigadjunk és örüljünk egész életünkben.

Örvendeztess meg bennünket annyi éven át, ahányban rossz sorsunk volt. Legyenek láthatóvá tetteid szolgálaidon és méltóságod fiaikon! Legyen velünk Istenünknek, az Úrnak jóindulata! Kezeink munkáját tedd maradandóvá, kezeink munkáját tedd maradandóvá!” (Zsolt 90,1-17)

Az élet vize

Én, Jézus küldtem el angyalomat, hogy ezekről tanúskodjon nektek. Én vagyok Dávid gyökere és új hajtása, a fényes hajnalcsillag! A Lélek és a menyasszony így szól: „Jöjj!” Aki csak hallja, az is mondja: „Jöjj!” Aki szomjazik, jöjjön! Aki akarja, vegye az élet vizét ingyen!
(Jel 22,16-17)

Bibliái idézetek

Az öregedés és a hazatérés

”Gondolj Teremtődre ifjúságod idején,
míg el nem jönnek a rossz napok,
az évek, melyekről ezt mondod:
nem szeretem ezeket!
Míg el nem sötétedik a nap, hold és a csillagok,
és újra felhők nem jönnek az eső után.
Akkor reszketni fognak a ház őrizői,
támolyognak az erős férfiak.
megállnak az őrlő lányok,
mert kevesen vannak,
homályt látnak az ablakon kitekintők,
bezárulnak az utcára nyíló ajtók,
elcsendesül a malom zúgása.
Fölkelnek madárszóra is,
elhalkul minden énekszó,
egy kis emelkedőtől is félnek,
ijedeznek az utakon.
A mandulafa kivirágzik,
a sáska nehezen vonszolja magát,
és mit sem ér a fűszer,
mert elmegy az ember örök hazájába,
s az utcán körös-körül siratók járnak.
Végül elszakad az ezüstkötél,
összetörik az arany pohár,
a korsó eltörik a forrásnál,
és a kerék belezuhan a kútba.
A por visszatér a földre, olyan lesz, mint volt,
a lélek pedig visszatér Istenhez, aki adta.”
(Préd 12,1-7)

Bibliái idézetek